

**GLORY TO GOD AND
PEACE ON EARTH**

**SLÁVA NA VÝSOSTECH
BOHU A NA ZEMI POKOJ**

ADVENT DEVOTIONS 2024

ADVENTNÍ ZASTAVENÍ 2024

ADVENTNÍ 2024 PŘEDMLUVA

Pastýři drží noční hlídku u svých stád. Užasle hledí do nebe na Boží posly, kteří k nim promlouvají...

Sláva NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI POKOJ VŠEM LIDEM!

Boží poslové hlásají narození Krista, naději pro celý svět. Pastýři následují pokyny andělů a nalézají novorozeňátko, Ježíše, položeného do jeslí, i Josefa a Marii.

Andělé zvěstují, že Kristus přinese pokoj, jak to čteme už ve Starém zákoně (Zachariáš 9,9-10)

*Hle, přichází k tobě tvůj král,
spravedlivý a zachráněný,
pokořený, jede na oslu,
na oslátku, osličím mláděti.
Vyhlásí pronárodům pokoj;
Jeho vláda bude od moře k moři,
od Řeky až do dálav země.*

Pokoj přichází skrze pokoru a službu.

Radujme se v tomto adventním a vánočním čase slovy 100. žalmu:

- ¹ *Hlahol Hospodinu, celá země!*
- ² *Radostně služ Hospodinu!
Vstupte před jeho tvář s plesem!*
- ³ *Vězte, Hospodin je Bůh,
on nás učinil, a ne my sami sebe,
jsme jeho lid, ovce, které pase.*
- ⁴ *Vstupte do jeho bran s díkyvdáním,
do nádvoří jeho s chvalozpěvem!
Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu,
neboť Hospodin je dobrý,*
- ⁵ *jeho milosrdenství je věčné,
jeho věrnost do všech pokolení!*

(pokračování)

ADVENT 2024 PREFACE

Shepherds are tending their sheep. They stare into the sky in awe at God's messengers speaking to them...

GLORY TO GOD IN THE HIGHEST, PEACE ON EARTH to ALL PEOPLE!

God's messengers proclaim the birth of Christ, the hope of the World! The Shepherds follow the angels' directions and find The Infant, Jesus, in the manger, Joseph and Mary.

The Angels proclaim that Christ will bring peace as we read it already in the Old Testament (Zechariah 9,9-10)

*See, your king comes to you,
righteous and victorious,
lowly and riding on a donkey,
on a colt, the foal of a donkey.
He will proclaim peace to the nations.
His rule will extend from sea to sea
and from the River[a] to the ends of the earth.*

Peace comes with humility and service.

At this Advent and Christmas time, let us rejoice with the words of psalm 100

- ¹ *Shout for joy to the Lord, all the earth.*
- ² *Worship the Lord with gladness;
come before him with joyful songs.*
- ³ *Know that the Lord is God.
It is he who made us, and we are his[a];
we are his people, the sheep of his pasture.*
- ⁴ *Enter his gates with thanksgiving
and his courts with praise;
give thanks to him and praise his name.*
- ⁵ *For the Lord is good and his love endures forever;
his faithfulness continues through all generations.*

(continued)

ADVENTNÍ 2024 PŘEDMLUVA (pokračování)

Na obálce letošních adventních pobožností najdete fotku Aleška, kterému byl v době focení rok a tři měsíce. Dnes je mu osm let. Aleškova rodina patří do sboru ČCE v Hrubé Vrbce na jižní Moravě, fotku pořídil Pavel Gráf. Malý Alešek byl tenkrát nemocný a musel být na Štědrý večer v nemocnici. Maminka tam byla s ním, tatínek s Aleškovými sestrami na jejich návrat čekali doma. Když se Alešek konečně vrátil, všichni si oddychli; teprve tehdy mohly začít ty pravé Vánoce. Alešek se tak stal tím nejdůležitějším vánočním dárkem. Všichni cítili obrovskou vděčnost. A jak šťastný byl Alešek, to vidíme z fotky.

Tolik víme o Aleškovi, jeho rodině, jejich vánočním příběhu. A zdá se nám, že je to příběh o radosti Vánoc, o naději, lásce, pokoji, i o skutečném vánočním daru.

Děťátko Ježíš se narodilo a stalo se nadějí pro celý svět. Každé dítě je novým příslibem od Boha, že má pro tento svět naději. Myslíme si, že i toto je poselstvím fotky na obálce. Přáli bychom si, aby Alešek žil ve světě lásky a pokoje, ve světě, o kterém sníme obzvlášť v čase adventním a vánočním. Toto poselství je skutečně silné, proto jsme přesvědčeni, že nevádí, že fotografie není v nejlepší kvalitě. Ježíš se také nenarodil v krásném hotelu, ale byl položen do jeslí.

Adventní pobožnosti pro naše sbory připravili členové partnerství mezi Českobratrskou církví evangelickou a Presbyterní církví ve Spojených státech amerických. Denní pobožnosti propojují naše společenství ve víře a sblížují naše srdce, když putujeme vlastní cestou příprav k Vánocům.

ADVENTNÍ POBOŽNOSTI vycházejí pro mnohé v našich církvích díky darům lásky:

- autorů pobožností (laiků, farářů, profesorů a dalších),
- Davida Hancocka (editace textů),
- Kevina Millera (publikace),
- Dory Tiché (překlad),

(pokračování)

ADVENT 2024 PREFACE *(continued)*

This year the cover of the Devotional guide is a photo of Alešek, who was a year and three months old. Today, he is 8. The family of Alešek is member of the ECCB congregation in Hrubá Vrbka in Southern Moravia. The photo is by Pavel Gráf. Little Alešek was ill and had to be in the hospital on Christmas Eve. His mother was there with him. The father and the sisters stayed at home waiting for the mother and Alešek to come back. Finally they returned home and all were very relieved and the true Christmas started. So Alešek became the most important present on this Christmas eve. And all were very thankful. And how happy was Alešek, we see on the photo.

This is about what we know about Alešek, his family and their Christmas story. We think that this is a story of the joy of Christmas, of hope, of love, peace and a real Christmas present.

Jesus, the child is born and become the hope of the world. And somehow every child is a new promise of God that he has hope for his world. We think, that this is also the message of this photo. We want for him to live in a world of love and peace, a world we are especially in the time of Advent and Christmas dreaming of. This message is so moving, that we are sure, that it does not really matter, that the photo is not in best quality. Like Jesus was not born in a nice hotel, but in manger.

The Advent Devotionals have been prepared for our churches by members of the Evangelical Church of the Czech Brethren and the Presbyterian Church USA partnership. The daily devotionals bring together our communities of faith and are bringing our hearts with one another as we prepare our individual journey to Christmas.

THE ADVENT DEVOTIONALS are possible through the gifts of love for many in our churches:

- Devotional Writers; Laity, Pastors, Professors, other;
- David Hancock, Editor;

(continued)

ADVENTNÍ 2024 PŘEDMLUVA (pokračování)

- Gerharda Frey-Reininghause (výběr textů).

Přejeme vám všem adventní období plné krásy, služby, ohleduplnosti a radosti.

Zpívejme společně „SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI POKOJ“,

Gerhard Frey-Reininghaus, Betty McGinnis
Výbor pro síť partnerství mezi ČCE a PCUSA

ADVENT 2024 PREFACE (continued)

- Kevin Miller, Publisher;
- Dora Ticha, translator;
- Gerhard Frey-Reininghaus, text selection.

We wish all of you an Advent Season filled with beauty, service, thoughtfulness and joy,

**As we sing together, “GLORY TO GOD
and PEACE ON EARTH”,**

Gerhard Frey-Reininghaus, Betty McGinnis
ECCB PCUSA Partnership Network Committee

NEDĚLE 1. PROSINCE (1. ADVENTNÍ NEDĚLE)

Zachariáš 9,9-10

Dnes slavíme 1. Advent. Doma a v mnoha kostelech rozsvítíme první adventní svíčku na adventním věnci. Začíná nejkrásnější období roku, doba radosti a pokoje, alespoň v to doufáme. Zároveň víme, že začíná i doba hektická, doba překotného shánění dárků a pro nemalé množství lidí také smutná doba, protože nikdy se necítí tak osamělí jako právě v době adventní a vánoční. Ale Advent má pro nás všechny důležité poselství: Advent znamená příchod. Příchod Spasitele, příchod světla do tmy, příchod Mesiáše na tento svět. Jeho příchod se očekává a slaví už v době Starého Zákona, jak dnes čteme v knize proroka Zachariáše (9,9-10): přichází jako hodně zvláštní král. Je spravedlivý a spásu nesoucí. To se od krále očekává. Ale jede na oslu, na oslátku, a přináší pokoj. A ještě víc: vymytí vše, co slouží válce, a přináší pokoj na tento svět. Jak moc bychom to potřebovali právě dnes, aby přišel král pokoje a ukončil všechny války a nespravedlnosti na tomto světě! Je to velice bolestivé a nepochopitelné, že nejsme schopni jako křesťané víc pomoci k tomu, aby skutečně byl pokoj na tomto světě. Proto je adventní doba právem vždy i dobou pokání a modlitby. Je na místě se modlit: Pane, smiluj se. A prosme o pokoj, prosme o víru a sílu hlásit, že Spasitel přináší pokoj a spravedlnost pro všechny. Když přichází jeho pokoj, máme důvod se radovat a jásat. Bůh je Bohem pokoje a jeho pokoj bude mít poslední slovo. Proto se radujme a jásejme, modleme se za pokoj a hledejme cestu, jak můžeme i my přispívat k tomu, aby byl pokoj v rodinách, ve sborech, všude na celém světě.

Pane Bože, králi pokoje, prosím Tě o pokoj pro Tvůj svět! Dej, abychom byli posly Tvého pokoje všude, kde je nenávisť, násilí, válka a lhostejnost. Amen.

Gerhard Frey-Reininghaus
Praha, CZ

SUNDAY, DECEMBER 1 (1ST SUNDAY OF ADVENT)

Zechariah 9:9-10

Today we celebrate the First Advent Sunday. At home and in many churches, we light the first Advent candle on the Advent wreath. It is the beginning of the most beautiful season of the year, a time of joy and peace, or so we hope. However, we also know that it is a hectic period, a time of frantically searching for gifts, and many people feel more lonely than ever during these days. But Advent has an important message for all of us: Advent means arrival. The coming of a Saviour, the coming of light into the darkness, the coming of the Messiah into this world. His coming is anticipated and celebrated as far back as the time of the Old Testament, as we read today in the book of the prophet Zechariah (9:9-10): he comes as a very special king. He is righteous and he brings salvation. This is what is expected of a king. But he rides a donkey and he brings peace. And even more: he eradicates everything that serves war and brings peace to this world. Oh, how we yearn for the King of Peace to come and put an end to all the wars and injustices of this world! It is very painful and incomprehensible that we are not able, as Christians, to do more in bringing peace in this world. That is why Advent is always a time of repentance and prayer. It is appropriate to pray: Lord, have mercy. Let us pray for peace, let us pray for faith and strength, proclaim that the Savior brings peace and justice for all. When His peace comes, we have reason to rejoice and exult. God is a God of peace and his peace will have the last word. So let us rejoice and exult, pray for peace, and look for ways in which we, too, can contribute to foster peace in our families, in congregations, and everywhere in the world.

Lord God, King of Peace, I ask You for peace for Your world! Grant that we may be messengers of Your peace wherever there is hatred, violence, war and indifference. Amen

Gerhard Frey-Reininghaus
Prague, CZ

Ž 116,1-5

Žalmista vyznává svou lásku k Hospodinu. Proč? Protože Hospodin vyslyšel jeho hlas a volání. Donutilo mě to zastavit a zamyslet se nad tím, proč miluji Hospodina. Stejně jako žalmista miluji Boha, protože věřím, že Bůh slyší můj hlas a mé volání. Miluji Hospodina také proto, že věřím, že Bůh je se mnou v těžkých chvílích a provází mě temnými údolími. Věřím také, že Bůh je nejvyšším zdrojem naděje, pokoje, radosti a lásky ve světě. Důvodů, proč Pána Boha miluji, je mnoho. K těm nejdůležitějším však patří slib, že Bůh tak miloval svět, že nám dal svého syna, Ježíše Krista. To on nás zachraňuje od strachu ze smrti a hrobu a překonává naše trápení a smutky. Je vtělením Boží lásky, proto se smíme spolehnout, že jsme milováni. Kéž bychom dokázali také my milovat Pána i sebe navzájem. Pojďme se v tomto adventním čase zamyslet nad tím, proč milujeme Pána Boha. A myslíme při tom na to, že On také miluje nás.

Andy Kort
Annapolis, MD

Psalm 116:1-5

The Psalmist declares his love for the Lord. Why? Because the Lord has heard his voice and his cry. It makes me pause to consider, why do I love the Lord? Like the Psalmist, I love God because I believe that God hears my voice and my cries. I also love the Lord because I believe that God is with me in times of trouble, shepherding me through dark valleys. I also believe God to be the ultimate source of hope, peace, joy, and love in the world. This too makes me love God. There are so many reasons why I love the Lord, however near the top of my list of reasons why is because of the promise that God so loved the world, that we are given a Son, Jesus. He is the one who not only saves us from the anguish of the grave and overcomes our distress and sorrow, he also is God's love incarnate with us, so that we might know that we are loved. In turn, may we love God, and may we love one another. This season of Advent, I invite you to consider why it is that you love the Lord. As you do, please also remember that the Lord loves you.

Andy Kort
Annapolis, MD

ÚTERÝ 3. PROSINCE

Ž 33,1-5

33. žalm hlásá, co je jádrem dobré zprávy celého Písma (včetně všech žalmů i Ježíšových kázání): Bůh vládne světu s láskou a spravedlivě. V tiché temnotě adventní doby však ještě výrazněji vnímáme vše, co se Boží vládě vzpírá. Nejde jen o probíhající války a všemožné katastrofy, násilí a chudobu. Jde také o neustálou snahu lidstva dosadit na trůn sebe sama, své jistoty.

Vskutku ironické je, slovy Reinholda Niebuhra, že právě snaha pojistit si svůj vlastní osud a budoucnost způsobila, že jsme ještě více nejistí a zranitelní. Ani 33. žalm ani Niebuhr nás samozřejmě nenabádají k pasivitě, ale ke správně motivované aktivitě. Vysvětluje tento biblický pohled na historii lidstva: „Zlo v lidských dějinách je považováno za důsledek špatného využívání jedinečných schopností člověka. Špatné využití je vždy způsobeno určitým selháním při rozpoznávání hranic moci, moudrosti a ctnosti. Člověk je ironické stvoření, protože zapomíná, že není jen stvořitelem, ale také stvořením.“¹ Jsme stvoření. Naším posláním je radovat se, chválit, zpívat, hrát, skládat písně pro našeho Stvořitele.

Kěž v tomto období světel s radostí vnímáme zázrak každodenního Božského zaopatření a péče. Kež pracujeme na nastolení Boží vlády lásky a soucitu ve světě.

Bože Stvořiteli, celou svou bytostí Tě chválíme a vzdáváme Ti díky. Milujeme Tvé slovo a dílo ve světě, Tvoji věrnost a spravedlnost. Veď nás, abychom dokázali milovat Tvou vytrvalou láskou. Dej, abychom uměli vyzářovat Tvé světlo pro ty, kterým schází naděje a pokoj. Ve jménu Ježíše Krista, amen.

Mihee Kim-Kort
Annapolis, MD

¹ Reinhold Niebuhr, *The Irony of American History* (New York: Charles Scribner's Sons, 1952) 156.

Psalm 33:1-5

Psalm 33 proclaims what lies at the heart of good news of all of Scripture, including the psalter as a whole and the preaching of Jesus: God lovingly and justly rules the world. But in the quiet dark of the Advent season, we may find ourselves more acutely aware of all that opposes God's rule. It isn't just ongoing war and disaster, violence and poverty, but humanity's constant endeavors to establish ourselves—our rule, our security.

The great irony as Reinhold Niebuhr says is that the very efforts to secure our own destiny and future have caused us to be even more insecure and vulnerable. Of course, neither Psalm 33 nor Niebuhr encourage passivity, but properly motivated activity. He explains this biblical view of human history: “The evil in human history is regarded as the consequence of man's wrong use of his unique capacities. The wrong use is always due to some failure to recognize the limits of power, wisdom, and virtue. Man is an ironic creature because he forgets that he is not simply a creator but also a creature.”¹ We are creatures. Our calling is to rejoice, to praise, to sing, to play, to make melody for our Creator.

In this season of lights may we respond to the wonder of God's daily provision and care with joy. May we work to establish God's reign of love and compassion in the world.

Creator God, with our whole being we praise you and give you thanks. We love your word and work in the world, your faithfulness, your righteousness and justice. Guide us to love with your steadfast love. Help us to reflect your light with those who are in need of hope, of peace. In Christ's name, Amen.

Mihee Kim-Kort
Annapolis, MD

¹ Reinhold Niebuhr, *The Irony of American History* (New York: Charles Scribner's Sons, 1952) 156.

Izajáš 32,15-20

Asi budeme číst tato slova jako potvrzení toho, co považujeme za správné. Spravedlnost a právo jsou tím, co pochází z vyšších etických norem a platí pro všechny stejně, mocné i bezmocné. Jejich uplatňování a hájení jsou předpokladem k tomu, abychom mohli žít v klidu a bezpečí, to si všichni přejeme. A nejen v Adventu.

Jenomže tuto představu narušuje scénář uvozuující neklid a nebezpečí: „Můj lid bude sídlit na nivách pokoje... i kdyby na les spadlo krupobití a město bylo srovnáno se zemí.“ Mnohým lidem se takový scénář stal skutečností. Letošní povodně ničily domy, komunikace, části vesnic a měst. Na Ukrajině nebo na Blízkém východě jsou bombami celá města srovnána se zemí.

Jak potom může Boží lid žít pokoji?

Může, pokud si jej nebudeme spojovat jen s pasivním klidem a bezpečím. Švýcarský farář Hermann Kutter před sto lety napsal: Když faráři chtějí lidi obsluhovat pouhým náboženstvím, lidé na ně volají: Kde je pravý Bůh? Kde se takto ptají, je jasné, že nedělní křesťanství, které se využívá a vyžívá jen jednu hodinku týdně, v tomto světě neobstojí. Nelze u takové zástěrky zůstat, šplouchají-li kolem našich kostelů vody povodní, i vlny sociální nejistoty, zadlužení, odcizení, vnitřního prázdna.

Bůh, který sestoupil v Ježíši Kristu na svět, je Bohem pokoje ve stálém neklidu a napětí, Bohem, který žádá poslušnost pravdě a spravedlnosti. Před Ním mizí všechna možnost sebe oklamávat, svou vinu omlouvat, svůj hřích zastírat a uklidňovat se náhražkami. Víra znamená táhnout jasnou čáru mezi dobrem a zlem, pravdou a lží, právem a bezprávím, je úctou před Bohem a zápasem o svět. Víra znamená, že osobně stojím před Bohem, jemu skládám účty, ptám se po jeho vůli, nabírám z jeho lásky a odevzdávám se do jeho milosti. Bůh se nedá oklamat žádnou přetvářkou a líbivými slovy. Jak píše Kutter: S Bohem není dovoleno se kamarádit, je nutné jej poslouchat.

*Marek Zikmund
Praha, CZ*

Isaiah 32:15-20

We will probably read these words as confirmation of what we believe to be right. Justice and law are what come from higher ethical standards and apply equally to all, the powerful and the powerless. Applying and defending them is a prerequisite for being able to live in peace and security, which is what we all wish for. And not only in Advent.

But this image is disrupted by a scenario that introduces unrest and danger: “My people will dwell in the plains of peace... even if hail falls on the forest and the city is razed to the ground.” For many people, such a scenario has become a reality. This year’s floods destroyed houses, roads, parts of villages and towns. In Ukraine and the Middle East, entire cities are razed to the ground by bombs.

How, then, can God’s people live in peace?

They can, if we don’t associate it only with passive peace and security. The Swiss pastor Hermann Kutter wrote one hundred years ago: When pastors want to serve people with mere religion, people call out to them: Where is the true God? Where they ask like this, it is clear that “Sunday Christianity”, which is used and enjoyed only one hour a week, will not do in this world. It is not possible to shield ourselves with this type of Christianity when flood waters and waves of social insecurity, indebtedness, alienation, and inner emptiness are splashing around our churches.

The God who came down to the world in Jesus Christ is a God of peace in constant unrest and tension, a God who demands obedience to truth and justice. All possibilities to deceive oneself, to excuse one’s guilt, to conceal one’s sin and to placate oneself with substitutes disappear before Him. Faith means drawing a clear line between good and evil, truth and lies, right and wrong, it is reverence before God and struggle for the world. Faith means that I personally stand before God, render accounts to him, ask for his will, draw from his love and surrender to his grace. God cannot be deceived by any pretense and pleasant words. As Kutter writes: You are not allowed to be friends with God, you need to obey Him.

*Marek Zikmund
Prague, CZ*

Ámos 5,21-24

Nenávídím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění. Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu. Pryč ode mne s hlasem tvých písní, tvé brnkání na harfy už nechci slyšet. Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok.

Mám hrozně ráda všechno to hezké, co k Vánocům patří. Celý náš dům je vyzdobený, nejdůležitější je však vánoční stromček. Proč? Protože každá z těch ozdob má svůj příběh, který si každoročně vybavím, když ozdoby vybaluji. Mnohé z nich mi dala moje maminka, která už je u Pána. Některé jsem vyráběla já jako dítě v nedělní škole. Některé vyráběly moje děti.

Jiné jsou suvenýry z výletů nebo dárky od známých. Je přirozené se v tomto čase obklopotvat krásou, která je znamením Boží lásky, zrozené v Božím děťátku. Tato slova z proroka Amose jsou však potřebným napomenutím, že Pán Bůh od svého lidu očekává více než jen ozdoby. Bůh nás povolává k tomu, abychom oplývali spravedlností, právem a pokojem, nejen ve svých domovech, ale i ve světě kolem nás. Třpytky a zbožnost zároveň: Dokážeme to?

Svatý Pane, pomoz mi, abych se nenechala v tomto období rozptylovat třpytem svátků, abych se dokázala soustředit na budování Tvé spravedlnosti a pokoje. Amen.

*Alison Krahling Seed
Philadelphia, PA*

Amos 5:21-24

I hate, I despise your festivals, and I take no delight in your solemn assemblies. Even though you offer me your burnt offerings and grain offerings, I will not accept them; and the offerings of well-being of your fatted animals I will not look upon. Take away from me the noise of your songs; I will not listen to the melody of your harps. But let justice roll down like waters, and righteousness like an ever-flowing stream.

I love all the trappings of Christmas. Our house is decorated throughout, but the most important part of the holiday decorations is the tree. Why? Because the ornaments all have stories, and I remember them as they are unwrapped each year. Many were given to me by my mother, who is now with God. Some I made as a child in Sunday school. Some were made by my children. Others are souvenirs from trips or gifts from friends. It is

natural this time of year to surround ourselves with beauty as a sign of God's love born in the Christ Child. These words from Amos, however, are a needed rebuke and reminder that God expects more from his people than trappings. God is calling us to abound in justice, righteousness, and peace, with not just in our homes but in the world around us. Glitter AND godliness? Can we make it so?

Holy One, help me not to be distracted by the glitter of this season and instead to be focused on working for your justice and peace. Amen.

***Alison Krahling Seed
Philadelphia, PA***

Mt 5,6

Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Letos na podzim se v České republice i ve Spojených státech vyskytly bouřky s vydatnými dešti. Všichni jsme s hrůzou sledovali, jak povodňové vody stoupají, modlili jsme se. Když dosáhly svého vrcholu, vydechli jsme a začali bilancovat a přemýšlet, jak pomoci, až voda opadne. Lidé, kteří zůstali bez elektřiny nebo jim voda zničila domovy, nejnutněji potřebovali jídlo a čistou pitnou vodu. V našem moderním světě dostaneme hlad, když máme schůzku, která zdrží oběd, nebo žízeň při procházce v letním odpolední. Tyto potřeby jsou však většinou uspokojeny tak snadno, že zapomínáme, jak jsou důležité pro naši existenci. V Kázání na hoře nám Kristus připomíná, že potřeba spravedlnosti je pro náš duchovní život naprosto zásadní a že když věnujeme pozornost svému spolení s Pánem Bohem, naplňujeme tento vztah, pak dostáváme, co potřebujeme. Je dobré si se vstupem do vánočního času uvědomovat, že toto je skutečně důvod k pokoji a radosti.

Valerie Frey Stone
Athens, GA

Matthew 5:6

Blessed are those who hunger and thirst for righteousness, for they will be filled.

This autumn in both the Czech Republic and the United States there were storms that sent an overabundance of water raining down on the land. We all watched prayerfully as the flood waters rose, took a deep breath when the waters crested, and then began taking stock to see how we could help as the waters receded. For those without electricity or with damaged homes, food and clean drinking water were at the top of their list of immediate needs. In our modern world, we get hungry if we have a meeting that delays lunch or we get thirsty while taking a walk on a summer afternoon, but these needs are usually fulfilled so easily that we forget how important they are to our very existence. In the Sermon on the Mount, Christ reminds us that the need for righteousness is essential to our spiritual lives, that when we pay attention to and fulfill this yearning-filled connection to God, we will get what we need. This is reason indeed for hope, peace, and joy as we turn towards the Christmas season.

Valerie Frey Stone
Athens, GA

Římanům 14,12-19

Jestliže jsme uvěřili Bohu, ptáme se, co od nás očekává. Co Bůh chce? Jak máme žít? Co je správné, co je dobré v Božích očích? Víra váže naše svědomí. A vše, co si myslíme, co říkáme, co konáme, nabývá zvláštní závažnosti. Není nám lhostejné, co se kolem nás děje. Není nám jedno, jak kdo jedná. Ať už je to kdokoli, ale zvláště ti, kdo tvoří společenství víry. Bůh nás vede k tomu, abychom si všímali, abychom jednali. Máme vůči Bohu odpovědnost za to, jak žijeme, jak se vztahujeme k jeho stvoření. Nebýt lhostejný, hledat Boží vůli a podle ní jednat vede ke konfliktům. Ježíš se často dostával do střetů a apoštol Pavel na mnoha místech ve svých listech volí ostrá kritická slova. Zde však vyzývá k toleranci, k pokoji. Podstatná je souvislost. Kdy a proč jít do konfliktu a kdy ustoupit, kdy sebe upozadit? Pavel zde mluví o vlastním přesvědčení věřícího. Jde o to, co sám pro sebe vyvozují jako důsledek své víry, svého osobního vztahu s Bohem. Konkrétně je zde řeč o jídle a pití, mohlo by jít možná také o modlitby nebo bohoslužbu. Nechtěj o tomto svém přesvědčení přesvědčit svého bratra, svou sestru ve víře. Nevydávej to, co je pro tebe projevem tvého vztahu k Bohu, za jediné správné projevy víry. Z hlediska své víry a zbožnosti neposuzuj druhé. Jediná věc, kvůli níž stojí za to jít do konfliktu, je člověk, který je odsuzován a potřebuje zastání. Pane, nauč nás rozlišovat, kdy se ozvat a kdy ztichnout, nauč nás pravé ohleduplnosti v Duchu Kristově. Amen.

*Pavel Pokorný
Praha, CZ*

Romans 14:12-19

If we have put our faith in God, we ask what He expects of us. What does God want? How should we live? What is right, what is good in God's eyes? Faith binds our conscience. And everything we think, everything we say, everything we do takes on a special weight. We are not indifferent to what is happening around us and how people act, regardless of who it is, but especially those who make up the community of faith. God leads us to notice, to act. We have a responsibility to God for how we live, how we relate to his creation. Not being indifferent, seeking God's will and acting on it leads to conflict. Jesus often got into conflicts, and the apostle Paul chooses harsh critical words in many places in his letters. But here he calls for tolerance, for peace. What is important is the context. When and why should we enter a conflict, and when should we retreat, put ourselves aside? Paul speaks of the believer's own convictions here: what matters is what I personally consider the outcome of my faith, my relationship with God. Specifically, he talks about food and drink; it could also be about prayer or worship perhaps. Don't try to convince your brother or sister in faith of your conviction. Don't pass off what is for you an expression of your relationship with God as the only proper expression of faith. Do not judge others in terms of your faith and piety. The only thing worth going into conflict over is a person who is being judged and needs advocacy. Lord, teach us to discern when to speak up and when to stay quiet, teach us true consideration in the Spirit of Christ. Amen.

*Pavel Pokorný
Prague, CZ*

Žalm 122

Čas adventu je čas plný očekávání a naděje. Žalmista nás vyzývá, abychom k „Hospodinovu domu“ putovali se srdci plnými těchto pocitů. Stát před branami jeruzalémskými je jako stát u betlémských jeslí. Obě místa vyzařují svatost a zakládají hlubokou radost. A stejně jako je Jeruzalém místem, kde se mohou shromáždit lidé ze všech kmenů a dojít zde proměny, jsou Vánoce svatým časem, během něhož se mohou všichni shromáždit a být proměněni.

Není tedy divu, že středobodem jejich – i našich – tužeb je touha po míru. Jeruzalém i Betlém jsou výjimečné právě tím, že ukazují cestu, na níž odlišnosti mohou vést nikoli ke sporům, ale k jednotě. Naše touha po míru znamená, že i my se musíme modlit za mír. Naše adventní pozdravy by kromě „veselých Vánoc“ měly zahrnovat také přání pokoje.

Žijeme ve složité a překotné době, denně se setkáváme s realitou války, nemocí, hladomoru či povodní. V takových situacích se může soustředění na putování adventem stát určitým prostředkem úniku. Když si však vzpomeneme na žalmistovu výzvu k modlitbě za mír, možná zejména v Jeruzalémě, může se naše putování stát prostředkem, skrze nějž se setkáváme s lidmi ze všech národů při společném hledání cest ke svatosti a míru.

Mark Douglas
Decatur, GA

SUNDAY, DECEMBER 8 (2ND SUNDAY OF ADVENT)

Psalm 122

Just as we are traveling through Advent with hearts full of anticipation and hope, so the Psalmist invites us to travel to “the House of the Lord” with hearts full of those same feelings. Standing before Jerusalem’s gates is like standing before Bethlehem’s manger: both are sites that emanate holiness and fund deep joy. And just as Jerusalem is a space within which people from all tribes may gather and find themselves transformed, so Christmas is a holy time during which people from all tribes may gather and find transformation.

Is it any wonder that the center of their desire—and ours—is a desire for peace? That what makes Jerusalem and Bethlehem special is that they point to the possibility that our differences lead not to dispute, but to unity? That our desire for peace means that we, too, must pray for peace? That our Advent greetings to each other might not only be “Happy Holidays” but “Peace be within you”? Or even that to genuinely wish someone “Happy Holy-days” must also mean wishing them “Peace be within you”?

We live in complicated and vertiginous times, seeing, daily, the realities of war and pestilence, famine and flood. During such times, focusing on our journey through Advent can become a means of escape. But if we remember the Psalmist’s call to pray for peace—perhaps, especially, in Jerusalem—our journeys can instead be the means through which we engage with persons of all nations in naming our need for holiness and pursuing our desire for peace.

Mark Douglas
Decatur, GA

Izajáš 52,7-9

*“Ó jak krásné na horách nohy toho, ješto potěšené věci zvěstuje...”
Iz 52,7 (Kralická bible)*

Chcete mít krásné nohy? Zvěstujte boží pokoj a naději. Doporučuje 9 z 10 odborníků!

Ale teď vážně. Co je tak krásného na Izajášově poslu? Že má slova naděje pro čas beznaděje. Je to výzva, abychom nečekali na naši představu dokonalosti, ale oslavovali a vnímali Boží přítomnost v tom, co přichází. Ticho zničeného města se mění ve zpěv těch, kteří vidí naději.

*Hana Slámová, Stará Boleslav
Praha, CZ*

Isaiah 52:7-9

“How beautiful upon the mountains are the feet of him who brings good tidings...” (King James Version)

Want beautiful legs? Proclaim God’s peace and hope. Recommended by 9 out of 10 experts!

But let’s be serious now. What is so beautiful about Isaiah’s messenger? It’s the fact that he brings words of hope in times of despair. It’s a call to not wait for our own idea of perfection, but to celebrate and perceive God’s presence in what is coming. The silence of a ruined city is transformed into the song of those who see hope.

*Hana Slámová, Stará Boleslav
Prague, CZ*

ÚTERÝ 10. PROSINCE

Izajáš 54,9-10

Je to pro mě jako za dnů Noeho, kdy jsem se přísahou zavázal, že už nikdy vody Noeho zemi nezatopí. Právě tak jsem se přísežně odřekl rozlícení i pohružek vůči tobě.

I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník.

Máme s rodinou jednu horu, která pro nás hodně znamená. Nachází se v jihovýchodním cípu amerického státu Colorado. Leží uprostřed neobvyklého skalního útvaru, v němž ze země vystupují obří přírodní stěny podobné paprskům kola. Obrazec „paprsků“ uprostřed nižších kopců vidíte dobře teprve když vystoupíte na vrchol hory.

Na této hoře jsme také rozptýlili popel manželských prarodičů, bylo to jedno z jejich oblíbených míst. Vzpomeneme na ně pokaždé, když se sem jako rodina vydáme na túru. Načerpáme energii z krásy přírody, uvědomíme si, jak jsme s prarodiči propojení, a vnímáme stálost Boží lásky, který všechno stvořil.

Když jsme tam byli naposledy, zněla mi v hlavě Izajášova slova. Někdy se nám dny mohou zdát dlouhé, ale dobře víme, zejména když zažijeme smrt milované osoby, že náš čas tady na zemi je krátký. I když se tato hora a obrovské stěny z kamene pod ní zdají být nehybné, i ony se budou v čase měnit, procházely změnami i dříve. Avšak neměnná Boží láska z tohoto světa nezmizí.

Pevná láska, pokoj, soucit – to jsou dary, které Bůh rozdává. Přibližuje je více, než si dovedeme představit, skrze dar svého syna Ježíše Krista, který neodejde, a slibuje: „*A hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání tohoto věku.*“ (Mt 28,20).

Modlitba:

Věčný Bože, žasneme nad horami a kopci, nad všemi velkolepými místy, která jsi vytvořil. Jsme vděční za dar svého života a za všechny život, který nás obklopuje. Víme, že toto všechno je křehké. Ve chvílích nejistoty nebo ztráty nás drží tvá nezlomná láska, tvá smlouva pokoje, tvůj soucit – ty jsou tu napořád, skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Rev. Dr. Leah R. Hrachovec
West Chester, PA

Isaiah 54:9-10

Our family has a mountain that is very meaningful to us. It is in the southeast corner of the U.S. state of Colorado. It sits amid an unusual rock formation in which giant natural walls like the spokes of a bicycle jut out of the ground. It is only when you are on top of this mountain that you can see the pattern of the spokes in the lower hills surrounding.

We spread the ashes of my husband's grandparents on this mountain, one of their favorite places. Every time our family goes for a hike, we think of them. We are refreshed by the beauty of the place, the connection we feel to them, and the steadfast love of the God who made all things.

The words of Isaiah echoed in my mind the last time we were there. Sometimes days feel long, but we all know, especially when experiencing a death of a loved one, our time here is short. While this mountain and the great natural stone walls below seem unmovable, even these will change over time, and have before. Yet the steadfast love of God does not depart from this world.

Steadfast love, peace, compassion – these are gifts God freely gives. God draws them closer than imaginable in the gift of Jesus Christ, one who will not depart, but promises, “Remember, I am with you always, to the end of the age” (Matthew 28:20).

Prayer:

Eternal God, we are in awe of the mountains and hills, the majestic places you have made. We are grateful for the gift of our lives, and all the life that surrounds us. These things are fragile, we know. In times of uncertainty or loss, we are held by your steadfast love, your covenant of peace, your compassion - these are here to stay, through Jesus Christ our Lord. Amen.

Rev. Dr. Leah R. Hrachovec
West Chester, PA

Micheáš 5,1-4a

Požádal jsem umělou inteligenci, aby mi namalovala obrázek na téma textu Micheáš 5,1 - 4a. A získal jsem toto:

Obrázek prý zachycuje poklidnou a duchovní atmosféru s městem Betlémem v popředí a pastýřem, který symbolizuje nadcházejícího vládce. Posuďte sami.

Mne osobně popravdě inspiruje v Micheášově textu samotný začátek. ...ačkoli jsi nejmenší.

Slyším v tom ujištění, že i když jste maličcí, nejmenší z nejmenších, přesto můžete mít podíl na velkých věcech, dokonce je sami tvořit. V tom vnímám velikou naději.

V závěru mluví Micheáš o pokoji. O něčem, co je velmi důležité pro život. Pokoj v mysli, v srdci, mezi lidmi (ale i pokoj pro toho, kdo nemá střechu nad hlavou atp. Spousta způsobů, jak se podílet na tvorbě pokoje.

A tak jsem požádal umělou inteligenci ještě o jeden obrázek. Tentokrát na téma: A on sám bude pokoj. A získal jsem toto:

Obrázek zachycuje toho, kdo přináší pokoj. Podílejme se na tvorbě pokoje!

*Štěpán Brodský
Praha, CZ*

Micah 5:1-4a

I asked AI to generate a picture on the topic of Micah 5:1 - 4a. This is what I got:

The image is supposed to depict a peaceful and spiritual atmosphere with the city of Bethlehem in the foreground, and a shepherd that symbolizes the coming ruler. What do you think of it?

Personally, I am most inspired by the beginning of Micah's text.

...though you are small. To me, this is reassuring: even though you are the smallest of the smallest, you can still take part in great things, even create them yourselves. I see great hope in that.

At the end, Micah speaks of peace – something that is very important in life. Peace of mind, peace of heart, peace among people, etc. There are many ways to participate in creating peace.

I asked AI to generate one more image. This time, the topic was “and He Himself will be peace”. This is what I got:

The image captures the one who brings peace. Let us participate in creating peace!

Come, Lord!

*Štěpán Brodský
Prague, CZ*

Mt 5,9

„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“

Blíží se Vánoce, narození našeho Pána Ježíše, a my čteme mnoho biblických textů popisujících, kdo Ježíš vlastně je a jak změní náš svět. Jedním z nejvýznamnějších témat souvisejících s příchodem mesiášského dítěte je advent pokoje. Ježíš je vládce pokoje; ve svém nejznámějším učení své následovníky vyzývá, aby napodobovali jeho mírumilovnou povahu: „Blaze těm, kdo působí pokoj.“ Jako Američanka žijící ve velmi svárlivé zemi i ve svárlivém světě mohu říct, že velmi toužím po pokoji, který Kristus přináší.

5. října se chystám se skupinou z presbyterního sboru v Sewickley do Irska, abychom se dověděli více o keltské spiritualitě. Jedno z míst, které se chystáme navštívit, je světově proslulá mírotvorná komunita Corrymeela na pobřeží Severního Irska. Ráda bych se tu přiučila něco o vytváření pokoje.

Corrymeela byla založena v roce 1965 presbyterním farářem ve snaze vytvořit pokojnější Severní Irsko. Její odkaz však sahá daleko za hranice Irska. Na jejích internetových stránkách se píše: „Mír není stav, kterého je třeba dosáhnout, ale praxe, kterou je třeba neustále a komunitně uskutečňovat.“ Lidé z celého světa se sem sjíždějí, aby se naučili, jak být mírumilovní, jak řešit neshody bez násilí a jak dosáhnout smíření i tam, kde se to zdá nemožné. Každý, kdo si čte tuto pobožnost, si jistě dokáže vybavit místo, které takový pokoj potřebuje. Nosme v srdcích během tohoto adventního času pokoj našeho Pána, abychom, jako ti v Corrymeele, dokázali být tvůrci pokoje ve světě plném nepokojů.

*Emily Miller
Sewickly, PA*

Matthew 5:9

“Blessed are the peacemakers, for they will be called the children of God.”

As we approach Christmas, the birth of our Lord Jesus, we read many scriptures describing who he is and how he will change our world. One of the best themes surrounding the coming of the Christ child is the advent of peace. Jesus is the Prince of Peace, and in his most famous teaching he tells his followers to mimic his peaceful nature by saying, “Blessed are the peacemakers.” As an American living in a very contentious country, and indeed, a contentious world, I yearn for the peace that Christ brings.

On October 5, I will lead a group from Sewickley Presbyterian Church to Ireland to learn more about Celtic Spirituality. One of the places we will visit is the world-renowned peacemaking community of Corrymeela on the coast of Northern Ireland. I am hoping to learn about peacemaking while there.

Corrymeela was founded in 1965 by a Presbyterian minister as a way of building a more peaceful Northern Ireland. Its legacy extends far beyond Ireland, however. Its website says: “Peace is not a status to achieve, but a practice to carry out continually and communally.” People come from all over the world to learn how to be peaceful, to resolve differences without violence, and to achieve reconciliation when it seems impossible. Everyone reading this devotion can think of a place we know that needs such peace. As we move forward in Advent, let us carry the Lord’s peace in our hearts so that we, like those at Corrymeela, can be peacemakers in a world of unrest.

Emily Miller
Sewickly, PA

Lukáš 2,14

„Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ (ČEP)

Ukrajina, Izrael, Súdán a bohužel spousta dalších míst na světě stále zažívá válku a všechny hrůzy s ní spojené, zkrátka všechno, jenom ne pokoj na zemi. Seznam probíhajících konfliktů se stále rozšiřuje, pro přehled zde dávám mapu současných ozbrojených konfliktů z Wikipedie. Je tak vůbec možné, aby na Zemi pokoj mezi lidmi vůbec byl? A jak to, že Bůh v nás i přesto všechno stále má zalíbení? Každý normální člověk by na lidstvo už dávno zanevřel, po tolika zradách, násilí a všech těch ošklivých věcí, které člověk jeden druhému dokáže udělat. Ale Bůh není normální člověk. Bůh je na výsostech a má jinou perspektivu, vidí jiný obrázek. Vidí lásku, krásu a všechny hezké věci.

Pokoj na Zemi nepřichází první, je až druhý v pořadí. První je sláva Bohu, to pořadí není náhodné. Co znamená oslavovat Boha? Myslím si, že oslava

Boha je odlišná od oslavování ostatních lidí. Běžně druhé lidi oslavujeme poté, co dosáhnou nějakého úspěchu. Ale sláva Bohu znamená mimo jiné každodenní vděčnost za to, že v nás stále má zalíbení a také respekt a důvěru. Pokoj přijde, tomu pevně věřím.

Andělé těmito slovy oznamovali narození Ježíše. On je ten Pokoj na Zemi, z výsosti dán nám lidem na Zemi jako věčné ztělesnění Boží lásky, která na sebe bere všechny ty nehezké věci lidé dělají. Přinesl nám Pokoj na Zemi a udělá to znovu.

*Jan Dostál
Olomouc, CZ*

Luke 2:14

“Glory to God in the highest heaven, and on earth peace to those on whom his favor rests.” (NIV)

Ukraine, Israel, Sudan, and unfortunately a lot of other places in the world are still experiencing war and all the horrors that come with it; in short, this is everything but peace. The list of ongoing conflicts keeps growing. I've inserted a map from Wikipedia showing the current armed conflicts. Is it even possible that there would be peace on Earth among people? And how come God's favor still rests on us? Any normal person would give up on humanity after so many betrayals, violence, and all the ugly things people can do to each other. But God is not a normal person. God is “in the highest heaven” and has a different perspective, He sees a different picture. He sees love, beauty, all the nice things.

Peace on Earth does not come first, it is the second in line. Glory to God comes first; the order is not random. What

does it mean to give glory to God? I think glorifying God is different from glorifying other people. We usually do that to praise someone for something they have achieved. But glory to God involves, among other things, daily gratitude for the fact that his favor still rests on us, as well as respect and trust. Peace will come, I firmly believe that.

The angels used these words to announce the birth of Jesus. He is the Peace on Earth, given to us from the highest heaven given as an eternal embodiment of God's love, taking on all the ugly things humans can do. He has brought us peace on Earth, and He will do so again.

*Jan Dostál
Olomouc, CZ*

Židům 12,14-17

Pokoj. Kdybychom si měli vybrat jedno slovo, kterým bychom popsalí náš svět, je dost nepravděpodobné, že bychom si vybrali zrovna slovo „pokoj“ nebo „pokojný“. V epištole Židům, ve 12. kapitole, verších 14 až 17, nás však Bůh žádá, abychom usilovali o pokoj. Je zde řečeno: „Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nepatří Pána.“ Víme, že dokonalý pokoj lze najít v přítomnosti Boha. Na této cestě se necháváme Pánem Bohem vést a dovolujeme mu, aby byl středobodem našeho každodenního života. Jsme povoláni k tomu, abychom v něho vkládali svou víru, naději i důvěru. 12. kapitola epištoly Židům dotvrzuje, že Boží cesta pro nás je cestou modlitby. Víme, že modlitba posílí naši důvěru v Boha, našeho spásitele, našeho Pána i přítele.

Pane Bože, který přebýváš na všech místech i ve všech dobách, připomínáme si zde, že po nás žádáš, abychom usilovali o pokoj. Víme, že jsi pro nás připravil místo a že nás povoláváš, abychom sloužili tvému záměru ve světě. Vyzýváš nás, abychom sloužili druhým. Rozšiř náš pohled a učiň nás citlivějšími k potřebám druhých. Pomoz nám žít v harmonii. Dej, abychom uměli jednat zodpovědně a mohli tak být přínosem nejen pro současnou generaci, ale i pro ty budoucí.

Bože, pomoz nám žít v pokoji a v souladu s ostatními. Nenárokuje si žádnou moc ve světě, která by nakonec nepatřila Tobě. Pomoz nám, abychom uměli žít mírumilovně a měli úctu k životu. Veď nás na naší pozemské cestě, abychom dokázali sloužit druhým. Pomoz nám být světlem naděje pro všechny, kdo hledají tvé milosrdenství, spravedlnost a dobrou vůli. Takto se modlíme v duchu Pána Ježíše Krista, amen.

Charles Hargrove
Annapolis, MD

Hebrews 12:14-17

Peace. If we were asked to pick one word to describe our world, it is quite unlikely that we would choose the words peace or peaceful to describe the world in which we live. However, in Hebrews 12, verses 14 through 17, God asks us to strive for peace. God tells us to “strive for peace with all men and for the holiness without which no one will see the Lord.” We know that perfect peace is found in God’s presence. This path lets God lead us and allows God to be the center of our daily lives. We are called to place our faith, hope and trust in Him. Hebrews 12 confirms that God’s path for us is a path through prayer. God reminds us that we can experience peace through prayer. We know that prayer will strengthen our trust in God as our Savior, Lord, and Friend.

Oh God, who dwells in all times and places, we are reminded that you ask us to strive for peace. We know that you have prepared a place for us and that you call us to serve your purpose in the world. You call on us to be in service to others. Broaden our vision and make us more sensitive to the needs of others. Help us to live in harmony. Enable us to act responsibly, so that we can benefit not only the present generation, but future generations as well.

God, help us to live in peace and harmony with others. We claim no power in the world that does not ultimately belong to you. Help us to live peacefully and have respect for life. Guide us along our earthly journey that we may serve others. Help us to be a light of hope to all who seek your mercy, justice and goodwill. We pray in the Spirit of Christ, Amen.

Charles Hargrove
Annapolis, MD

NEDĚLE 15. PROSINCE (3. ADVENTNÍ NEDĚLE)

J 3,16-21

Do Vánoc zbývá pouhých deset dní a my dnes čteme známý biblický text – hodně se cituje, pro všechny je to takový „refrén“. Když se podíváme na celou kapitolu, zjistíme, že se objevuje na konci setkání Ježíše s farizejem Nikodémem, který do rozhovoru s Ježíšem vstupuje uprostřed noci. Jde o soukromé setkání v tichosti – Nikodém nestojí o to, aby se o něm dozvěděli ostatní farizeové.

Nikodém s Ježíšem mluví mimo jiné také o zrození shůry, což nedává logický smysl. V mihotavém světle svíčky spolu probírají záležitosti, v nichž se logika hledá jen těžko, jsou těžko uchopitelné.

V temnotách zápasíme, abychom dokázali uchopit smysl věcí, které vyzařují světlo.

Ve světě kolem nás se toho děje tolik... Setkáváme se s Ježíšem uprostřed temnot a snažíme se uchopit smysl víry, již hlásáme. V dialogu s Ježíšem hledáme světlo, které nám může odhalit mnohé o nás samotných – rozpory, nedorozumění, selhání, nedostatek milosti vůči druhým. Jakmile vidíme jasně, můžeme se vydat kupředu v Ježíšových šlépějích. Nechť svými životy svědčíme o širokosti pojetí v tomto citátu: „Bůh tak miloval SVĚT.“ Nechť dokážeme vyzařovat aspoň trochu světla do všech koutů temnoty, která nás obklopuje.

Svatý Bože, otevři nás své pravdě, abychom uměli zjevovat Tvé světlo našim bližním. Kéž nás náš vztah s Tebou vede k větší lásce a soucitu s tímto světem, který miluješ. Amen.

*Alison Peters
Cumberland, US*

SUNDAY, DECEMBER 15 (3RD SUNDAY OF ADVENT)

John 3:16-21

As we are only 10 days away from Christmas, and we see a familiar passage today - one that often is quoted and used as a great refrain for all people. If we look at the full chapter, we notice that it comes at the end of a meeting Jesus is having with a Pharisee named Nicodemus, who enters this conversation in the dead of the night. It's a private, hush-hush meeting so that the other Pharisees will not know what Nicodemus is doing.

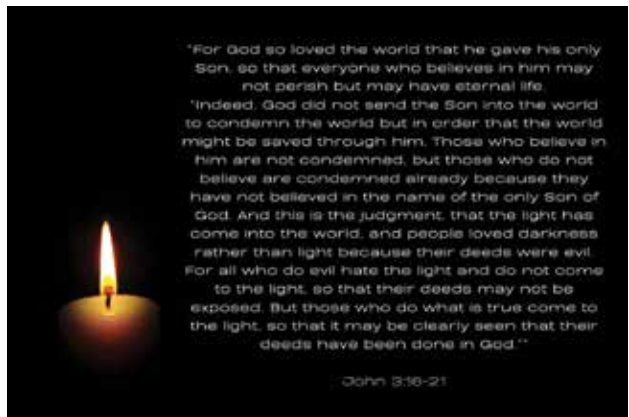
During this conversation they talk about being born from above - which does not make logical sense. In the flickering candlelight, they talk about things that are hard to make sense of and hard to understand.

Within the darkness, we wrestle to make sense of the things that show light.

With such much happening in the world around us, we continue to meet Jesus in moments of darkness to try and make sense the faith we proclaim. As we dialogue with Jesus we seek the light that can reveal so much about us - divisions, misunderstandings, failings, and our lack of grace toward others. Once we see clearly, we can move forward in the ways of Christ. May our lives show the expansiveness we find in this: "For God so loved THE WORLD" so that we can spread a little light into all the corners of our surrounding darkness.

Holy God, open us up to your truth so that we might reveal your light to our neighbors. May our relationship with you lead us into greater love and compassion for this world you love. Amen.

*Alison Peters
Cumberland, US*

PONDĚLÍ 16. PROSINCE

J 13,34-35

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Jak se poznají křesťané? Jistě je více možností, jak tuto otázku zodpovědět: Někomu se jako první vybaví křesťanské symboly – kříž, ryba, kostel,... Jinému, co křesťané specificky dělají – modlí se, v neděli chodí do kostela, čtou Bibli... A další odpověď bude věroučná: věří v Trojjediného Boha, přijali křest,... Všechny tyto odpovědi jsou správné – a přece Ježíš spatřuje první poznávací znamení svých následovníků ještě v něčem jiném: *„budete-li mít lásku jedni k druhým“*.

Ke všemu ostatnímu totiž mohou křesťané zastávat odlišné postoje: jaký používat symbol, jak se modlit, jak slavit bohoslužby – dokonce i v otázce křtu a Boží Trojice se křesťané navzájem nemusí dokonale shodnout. A je to tak v pořádku! Ale žít spolu v lásce - z toho se nevyvlékne, ale taky s tím nikdy neuděláme chybu. Tím, že si navzájem prokazujeme nezištnou lásku bez předsudků, lidem umožňujeme, aby skrze církev poznali Ježíše Krista a přijali ho za svého Pána. Proto je tohle naše poslání důležitější, než zvěstování, misie nebo charita.

Bohužel právě v tomto přikázání nejvíce selháváme – předsudky, přezíravost, nedostatek solidarity i otevřené nepřátelství – s tím vším se v církvi běžně setkáváme. Prezidentské volby ve Spojených státech rozdělily mnoho křesťanů na dva nesmiřitelné tábory – ze vztahů se tak často vytratila i základní lidská slušnost, natož bratrská láska. A také v České republice ohrožují církev kulturní války, které do vztahů mezi křesťany zasévají vzájemnou nedůvěru.

Proto i pro nás, o mnoho století později, je to Ježíšovo přikázání stále „nové“ – vždyť v mnoha ohledech skutečně musíme od znova objevovat a učit se, co znamená ono „jako já jsem miloval vás“. Kéž je v tom pro nás letošní advent podnětným obdobím!

Bože, je to až k pláči, jak málo porozumění je někdy mezi křesťany. Prosíme, proměňuj naše srdce svou láskou. Dej, ať se Vánoce skutečně stanou časem pokoje – pro církev i pro celý svět.

*Jan Lavický
Klášter nad Dědinou, CZ*

MONDAY, DECEMBER 16

John 13:34-35

“A new command I give you: Love one another. As I have loved you, so you must love one another. By this everyone will know that you are my disciples, if you love one another.”

How can you tell someone is a Christian? There are several ways: some people will probably think of the Christian symbols first – the cross, the fish, the churches... Others will probably think of the things Christians do – they pray, they go to church on Sundays, they read the Bible... Another answer might deal with religious teachings: they believe in the Triune God, they have received baptism,... All of these answers are correct - and yet Jesus considers the most important sign of his followers to be something else: *“if you love one another.”*

Christians may have different views on many things – what symbol they should use, how they should pray, what Sunday services should look like. They may not even be in full agreement on the issues of baptism or the Holy Trinity, and that is perfectly alright. But living together in love – there is no way we can evade that, and there is also no way we could ever make a mistake by doing this. In showing each other selfless love without prejudice, we enable people to come to know Jesus Christ through the church and accept him as their Lord. This mission is more important than preaching, missionary work, or charity.

Unfortunately, this commandment is where we tend to fail the most – prejudice, scorn, lack of solidarity and open hostility are all common in the Church. The presidential election in the United States has divided many Christians into two irreconcilable camps, so that even basic human decency, let alone brotherly love, have often disappeared from relationships. And in the Czech Republic, too, culture wars threaten the church, sowing mutual distrust in Christian relationships.

That is why even for us, many centuries later, this commandment of Jesus' is still “new”: in many ways, we still have to rediscover and learn what Jesus' words “as I have loved you” actually mean. Let this year's Advent season be inspiring in this regard!

Lord, it's a crying shame how little understanding there is sometimes among Christians. Please transform our hearts with your love. Grant that Christmas may truly be a time of peace - for the Church and for the whole world.

Jan Lavický
Klášter nad Dědinou, CZ

Římanům 12,9-16

Jak by asi vypadala vánoční zvěst, kdyby Betlémští znali a vyslyšeli Pavlovu zvěst do Říma? Byl by to rozdíl, že? Doširoka otevřené dveře, rozestlaná postel a okolo ženy ochotné pomoci prvorodičce. Miminko zabalené do čistých plínek a položené do kolébky někde u krbu s někým ochotným kolébat a tiše zpívat. Maminka si může beze strachu odpočinit a snít o budoucnosti.

Ale Marie má jinou zkušenost. Dveře hostince zabouchnuté před nosem, soucit a porozumění v nedohlednu. Když Josef najde stáj, ví, že neporodí někde na ulici a může si aspoň lehnout na kupku slámy připravenou pro nějaké dobytče. Neví, co bude zítra, může jenom doufat, že i další den přechká ve zdraví. Je to pořádný kontrast, že? Černá a bílá.

Stejný pocit máme ze slov apoštola Pavla do Říma, když ustanovuje, jak to má vypadat v křesťanské církvi. Bývá zvykem, že vyhrává ten nejsilnější, nejmazanější, nejbezohlednější. Ale Pavel říká, dávej přednost druhým, nepovyšuj se, nemysli jen na sebe. Místo toho služ lidem kolem sebe. Bývá zvykem, že když je na mě někdo hrubý, oplatím mu stejně, na hrubý pytel hrubá záplata. A Pavel říká: neoplácej a modli se za ty, kteří ti ublížili.

Jaký to má smysl, můžeme se ptát? Nepodporujeme vlastně vítězství bezohlednosti, když se mu nepostavíme? Podívejme se na Ježíšovu cestu, která začala jedné tmavé noci ve stáji za Betlémem. Cestu slitování, soucitu a sebeobětování. Není to cesta pro každého. Není to cesta lehká. Odporuje naší lidské přirozenosti, zkušenosti. Kam nás vede? Chceme po ní vůbec jít?

Kdy jindy bychom měli hledat odpověď než v adventní době. V čase příslibů a očekávání.

Renata Popelářová
Letohradě, CZ

Romans 12:9-16

How would the Christmas Story have been different if the residents of Bethlehem had known of St. Paul's future message to Rome? The difference? The birthplace door is wide open, the bed is made and around are midwives eager to help the first-time mother. Her baby is wrapped in clean diapers and placed in a cradle, somewhere by the fireplace with someone willing to rock it while gently singing. Mom can relax and dream about the future without fear.

But Mary has a different experience. With the inn's door slamming in front of her, compassion and understanding are nowhere in sight. When Joseph finds a stable, Mary knows that she is not giving birth somewhere on the street and can at least lie down on a pile of straw prepared for some livestock. She doesn't know what will happen tomorrow, she can only hope that she will survive the next day in good health. Quite a contrast, isn't it? Black and white.

We get a similar feeling from the words of the apostle Paul to Rome, in which he establishes how it should be with the Christian church. While it is customary for the strongest, the most cunning, the most ruthless to win, Paul professes a different message. He says to give priority to others and not think highly or only of yourself. Simply serve the people around you. Paul emphasizes that you should not retaliate against someone who hurts you but pray for those who use or abuse you.

What's the point, we may ask? Are we not actually encouraging more ruthlessness and violence if we do not stand up to it? Have a look at Jesus' journey, which began one dark night in a stable outside Bethlehem. He was filled with mercy, steeped in compassion and self-sacrifice, his is not a journey for everyone nor is it an easy road. It goes against our human nature, experience, and we wonder where is it leading us? Do we even want to get into this?

What better time to look for an answer than during Advent. This is the time of promises and glorious expectations.

Renata Popelářová
Letohrad, CZ

I. Korintským 13

Láska, o které se mluví v Bibli, se svým významem blíží spíš k vůli než k citu. Je víc věcí rozhodnutí než emocí. A jak řekl jeden evangelický farář: „víra je styl života tady a teď, naděje je optimistický pohled upřený do budoucnosti“.

Jan Amos Komenský (1592–1670), český filosof, teolog a pedagog napsal: „*Šťastní, přešťastní jsou lidé, kteří se vymotali ze zmatků světa i vlastního srdce, a vírou a nadějí se usadili ve středu Božího milosrdenství. Sedí totiž tam, odkud je nemůže žádný vítr vyvrátit, žádná nástraha vylákat, výhrůžka vystrašit ani potěšení vyloudit, ale žádný strach, smrt ani satan na ně nedosáhnou. Blaze jim.*“

Není jednoduché být optimistický a milý k lidem, k sobě a ke svému okolí. Ale kdo jiný než křesťané, kteří k tomu dostávají v Bibli explicitní povel, by se měl snažit žít ve víře, naději a lásce?

Modlitba: Pane Bože, prosím pomáhej nám se vědomě rozhodovat pro Tebe. Když na nás padne trudomyslnost a beznaděj, připomínej se nám a dodávej nám odvahy. Učiň nás nástroji své lásky. Amen

Vítek Sláma
Praha, CZ

Píseň: <https://youtu.be/MCeHXzkxlHw?si=Aw6-oSMW1P4b5m2X>

I Corinthians 13

The love spoken of in the Bible is, in its meaning, more similar to will than to a feeling. It is more a matter of making a decision than of feeling an emotion. And as one Protestant pastor said, “faith is a style of living in the here and now, hope is an optimistic view of the future”.

Jan Amos Comenius (1592–1670), a Czech philosopher, theologian, and educator, once wrote: *“Happy, indeed overjoyed are the people who have disentangled themselves from the confusions of the world and their own hearts, and through faith and hope have settled in the centre of God’s mercy. For they are seated where no wind can uproot them, no snare can lure them, no threat can frighten them, nor can any pleasure entice them; neither fear, death, nor Satan can reach them. Blessed are they.”*

It is not easy to be optimistic and kind to people, to ourselves and to our surroundings. However, who else if not Christians, who are explicitly called to do so in the Bible, should strive to live in faith, hope and love?

Prayer: Lord God, please help us to make conscious choices for you. When discouragement and hopelessness fall upon us, let us be reminded of you, give us courage. Make us instruments of your love. Amen

*Vítek Sláma
Prague, CZ*

Song: <https://youtu.be/MCeHXzkxIHw?si=Aw6-oSMW1P4b5m2X>

2. Korintským 13,11-13

Jistě znáte staré latinské přísloví „Finis coronat opus“ tedy „Konec korunuje dílo“. V dnešním textu apoštol Pavel korunuje svá předešlá doporučení vzácným zaslíbením: “Bůh lásky a pokoje bude s vámi.”

Avšak naší pomyslné životní korunovaci předchází důležitý předpoklad: žít v radosti, napravovat nedostatky, vzájemně se povzbuzovat, být jednomyslní a pokojní. „Jak prosté!“ Až potom následuje důležité „a“....a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Kéž bychom se všichni dožili této jedinečné korunovace.

Amen

Dan Žárský
Vsetín, CZ

2 Corinthians 13:11-13

You are probably familiar with the Latin saying “Finis coronat opus”, meaning “the end crowns the work”. In today’s text, the Apostle Paul crowns his previous recommendations with a precious promise: “the God of love and peace will be with you.” However, for our lives to be “crowned”, there are some important prerequisites: to live in joy, to correct any shortcomings, to encourage one another, to be unanimous and peaceful. “How simple!”, we might say. Only then comes the important “and”... the God of love and peace will be with you. May we all live to see this unique coronation.

Amen

Dan Žárský
Vsetín, CZ

Židům 13,1-5

Epištola Židům mluví poměrně složitým jazykem o jednoduché věci – o lásce. Biblické dopisy často obsahují v závěru pestrý souhrn pokynů, jak je dobré žít. Zde se celkem třikrát mluví o lásce.

Verš 1. **„Bratrská láska ať trvá.“** Pečujte o lásku ve svém nejbližším okolí. Není samozřejmá! Nehleďte na svůj křesťanský sbor jako na firmu, kterou je především nutné dobře zorganizovat, nýbrž jako na společenství, které jako rodina stojí na lásce.

Verš 2. **„S láskou přijímejte i ty, kdo jsou odjinud.“** Pečujte také o lásku ke svému vzdálenějšímu okolí. Do života vám vstupují cizí lidé. Vaším základním instinktem budiž láska, nikoli strach. Bible nás upozorňuje: Vedle xenofobie – strachu z cizinců existuje také láska k cizincům – filoxenie!

Verš 5. **„Nedejte se vést láskou k penězům.“** Nespoléhejte, že peníze vyřeší všechno. Peníze rozhodně nenahradí lidi, blízké či cizí. Ty nejdůležitější okamžiky života se odehrávají v lásce k lidem, nikoli v lásce ke zlatu.

Počtvrté mluví epištola o lásce nepřímou. Za trojí výpovědí o lidské lásce je skryta Boží láska. **„Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“** (Verš 5) Bůh přichází za námi se svou láskou a tak nás podněcuje k pravé lásce.

*Jiří Tengler
Polička, CZ*

Hebrews 13:1-5

The Epistle to the Hebrews speaks in relatively complicated language about a simple thing - love. Biblical letters often conclude with a colorful summary of instructions on how to live the right way. Here, love is mentioned three times.*

Verse 1. **“Let love of the brethren continue.”** Take care of the love in your immediate surroundings. It is not automatic! Do not look at your Christian congregation as a business, which needs, above all, to be well-organized, but as a community which, like a family, is built on love.

Verse 2. **“Forget not to show love unto strangers.”** Take care also to love your more distant surroundings. Strangers come into your life. Your basic instinct should be love, not fear. The Bible reminds us that besides xenophobia - fear of strangers - there is also love of strangers - philoxenia!

Verse 5. **“Be ye free from the love of money.”** Do not rely on money to solve everything. Money cannot replace people, whether they are our loved ones, or strangers. The most important moments in life happen through the love that we have for people, not for gold.

The fourth mention of love in the epistle is indirect. God’s love is hidden behind the threefold testimony of human love. **“I will in no wise fail thee, neither will I in any wise forsake thee.”** (Verse 5) God comes to us with his love and so inspires us to true love.

Jiří Tengler
Polička, CZ

* *American Standard Version*

1 J 3,16-21

¹⁶ *Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry.*

¹⁷ *Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí – jak v něm může zůstat Boží láska?*

¹⁸ *Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem.*

Clarence Jordan začal ve 30. letech studovat zemědělství na University of Georgia v Aténách (stát Georgia). Zde byl povolán k následování Ježíše Krista. Později vystudoval také teologii a novozákonní řečtinu, načež se stal spoluzakladatelem křesťanské komunity jménem Koinonia Farm poblíž města Americus, jež se věnuje uvádění Ježíšova učení do praxe, včetně podpory rasové spravedlnosti ve vztahu k chudým černošským sousedům, a to za cenu velkých osobních obětí. Ke komunitě se v 60. letech připojil také milionář Millard Fuller se svou ženou Lindou, poté, co se vzdali veškerého svého bohatství. Komunita zahájila projekt s cílem pomoci svým sousedům vybudovat důstojné a dostupné bydlení. Postupně se vyvinula organizace Habitat for Humanity, která od té doby postavila po celém světě statisíce domů pro lidi v nouzi.

Není většího svědectví křesťanské víry než „uvést lásku v *praxi*, aby se stala *skutečnou*,“ jak řekl Clarence Jordan. „Čím jsme, to promlouvá tak hlasitě, že svět neslyší, co říkáme. Oni nenaslouchají našim slovům. Oni se dívají na naše činy.“ Kéž na požadavky, které na nás klade tento úryvek s Písma, dokážeme odpovědět snahou vzájemně se milovat, sloužit svým bratrům a sestrám v církvi i ve světě s láskou a péčí. Jak se zpívá v jedné písni: pozná svět podle naší lásky, že jsme křesťané?

Jim Anderson
Athens, GA

1 John 3:16-20 (Cotton Patch Version by Clarence Jordan)

¹⁶ Christ laid down his life for us and taught us what love really is. So we too should lay down our lives for the brothers.

¹⁷ Now if somebody who has material thing sees his brothers in need and then padlocks his concern for him, how does the love of God stay in him?

¹⁸ My little ones, let's not talk about love. Let's not sing about love. Let's put love into action and make it real.

Clarence Jordan came to the University of Georgia in Athens in the 1930s to study Agriculture. Here he was called to become a serious follower of Jesus Christ. He later earned degrees in theology and New Testament Greek, and then cofounded the Christian community Koinonia Farm near Americus, GA, dedicated to putting the teachings of Jesus into action, including fostering racial justice with his poor black neighbors at great personal cost. A millionaire business man, Millard Fuller, and his wife Linda joined Koinonia in the 1960s, after giving away their wealth to join. They started a project to help their neighbors build decent, affordable housing. This ultimately became Habitat for Humanity, which has since built hundreds of thousands of homes across the world for people in need.

There is no greater testimony of Christian faith than to “put love into *action* and make it *real*”, as Clarence Jordan put it. “What we are speaks so loud that the world can't hear what we say. They're not listening to our talk. They're looking at our walk.” May we answer the demands of this scripture by striving to love one another and serve our brothers and sisters in the church and in the world, with love and care. As the song goes, will the world know that we are Christians by our love?

Jim Anderson
Athens, GA

Filipským 4,4–7

„Radujte se v Pánu vždycky!“

Za všech okolností, Pane?
Jak to mám zvládnout, ptám se, když mě
zradil přítel...
žiju v bolesti...
trpím samotou...
bojím se stáří...
ublížil mi někdo blízký...
chvěju se strachy o...

„Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě předkládejte své žádosti Bohu.“

Žiju vyslyšené modlitby, když
mám co jíst a pít...
mám kde spát...
mám si s kým popovídat...
můžu jít svobodně do kostela...
mám někoho rád(a)...
má mě někdo rád...

Děkuji. Raduji se.
Amen.

*Jana Vrajová
Olomouc, CZ*

SUNDAY, DECEMBER 22 (4TH SUNDAY OF ADVENT)

Phillipians 4:4-7

“Rejoice in the Lord always!”

At all times, Lord?
How am I supposed to do that, I ask, when
A friend has betrayed me...
I live in pain...
I suffer in loneliness...
I am afraid of getting old...
Someone I hold dear has hurt me...
I tremble with fear for...

“Do not be anxious about anything, but in every situation, by prayer and petition, with thanksgiving, present your requests to God.”

I live answered prayers when
I have food and drink...
I have a place to sleep...
I have someone to talk to...
I'm free to go to church...
I have someone to love...
Someone loves me...

Thank you, Lord. I rejoice.
Amen.

*Jana Vrajová
Olomouc, CZ*

Galatským 5,22-24

Vzpomínám si, jak jsem se jako malý kluk ptal své maminky, co by si přála k Vánocům. Její odpověď byla vždycky stejná: „Chci jen, abys byl každý den hodný na své bratry a sestry.“ Vzhledem k tomu, že mám jednoho bratra a čtyři sestry, došel jsem k názoru, že takový dar je příliš vzcný, a vždycky jsem jí nakonec koupil novou zástěru nebo bačkory.

Čím jsem byl starší, tím více jsem chápal, jak moudré její přání bylo. Nejlepší dárky jsou takové, které se nedají koupit v obchodě nebo objednat online. Musí vycházet z vašeho nitra.

Apoštol Pavel nám připomíná, že ovoce Ducha je právě v našem nitru. Tyto dary nejsou ovázané mašlemi, jsou však zabaleny do milosti a pravdy Boží lásky.

Možná můžeme letos lidem kolem nás nabídnout výjimečný dar Ducha. Projevit lásku tomu, kdo se cítí osamělý a zapomenutý. Všichni potřebujeme radost a pokoj. O žďibec více trpělivosti, laskavosti a mírnosti udělá strašně moc. Totéž platí pro velkorysost sebeovládání – méně kritizovat, více povzbuzovat.

Spěchá ještě někdo za nákupy na poslední chvíli? Hledá snad někdo z vás dokonalý dárek pro tu osobu, kterou je tak těžké potěšit? Nebojte se. Dary, které můžete darovat, už máte v sobě.

Modlitba: Bože milosti a slávy, ukaž nám znovu pravdivé poselství Vánoc, totiž že ty nejlepší dary, o které se můžeme podělit, vycházejí z přítomnosti tvého Svatého Ducha, který je v našem nitru.

*J. Thomas Kort
Yardley, PA*

Galatians 5:22-24

Gifts You Cannot Buy. As a young boy, I remember asking my mother what she would like for Christmas. Her answer was always the same: “All I want is for you to be nice every day to your brother and sisters.” Since I have one brother and four sisters, I realized that was too lofty of a gift and ended up buying her a new apron, or pair of slippers.

As I grew older, I understood the wisdom of her request. The best gifts are the ones you cannot purchase at the store or order online. They must come from that which is inside of you.

The Apostle Paul reminds us that the fruit of the Spirit lies within us. These gifts are not wrapped with ribbons and bows but wrapped with grace and the truth of God’s love.

Maybe this year we can offer those around us the special gift of the Spirit. Show love to one who feels alone and forgotten. Everyone needs joy and peace. An extra ounce of patience, kindness, gentleness goes a long way. So does the generosity of self-control, to criticize less and encourage more.

Is anyone still rushing to do some last-minute shopping? Anyone pondering the perfect gift for that hard to please person? Not to worry. The gifts you can give are already inside of you.

Prayer: “God of grace and God of glory, show us anew the truth of Christmas, that the best gifts we can share come from the presence of your Holy Spirit, which lies within us.”

J. Thomas Kort
Yardley, PA

Lukáš 2,1-10

Cestu Marie a Josefa do Betléma si lze jen stěží představit. Putují dál navzdory všem obtížím... Císařova moc, jeho požadavky, pochybné daně, žádné místo, kde by mohli spočinout; nakonec se uchylují do boxu na krmení zvířat, aby zde Marie porodila dítě. Kdesi na poli pasou pastýři, lidé, na které se společnost dívala svrchu, své ovce. Najednou, k jejich velkému překvapení, pastýře zahrnou svým zpěvem nebeští poslové. Zpívají „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi.“

V těchto skromných, náročných podmínkách se rodí děťátko. Těm, co žijí na okraji společnosti, je zvěstována tato veliká radost dříve než komukoli jinému. Král! Mesiáš! Náš Pán! Kníže pokoje! Spasitel! Pokorný pastýř přináší poznání, že „Ježíšek“ je pro všechny lidi a každého naplňuje bezpodmínečnou láskou, milosrdenstvím a spravedlností.

Na své životní cestě zažíváme nečekané zvraty a někdy i nepředstavitelné těžkosti. Díky Boží prozřetelnosti je náš svět vždycky trochu jiný, než jak si ho naplánujeme. Denně nás obklopují vydědenci a chudí. V tomto čase si zpíváme betlémské písně v pohodlí svých domovů, to nejvýznamnější poselství však bylo zvěstováno chudým, ne císařům. Pán Bůh nám oznámil narození spasitele, Pána, Knížete pokoje, Mesiáše, symbolu lásky a milosrdenství pro všechny Boží lid. Děťátko bylo nalezeno v jeslích, kde se krmí zvířata, obaleno pruhu látky. Až budeme slavit tento Štědrý večer, obraťme svá srdce k těmto skromným počátkům a hledejme ten nejhlubší smysl Boha mezi námi všemi i v našich životech v dnešním světě.

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi!

Modlitba: Zpívejme tento Štědrý večer „sláva na výsostech Bohu“, tak jako tenkrát zpíval anděl pastýřům. Nechť si dokážeme udržet odstup od všech třpytivých ozdob, dárečků, ode všeho, co je na Vánocích umělé. Slavme Mesiášovo narození, ve kterém se ukazuje jeho bezpodmínečná láska k nám všem. Nechť poznáme pravý pokoj, který převyšuje všechno porozumění a udržuje naše srdce i naši mysl v Ježíši Kristu.

*Betty McGinnis
Annapolis, MD*

Luke 2:1-10

“O Little Town of Bethlehem” One can hardly imagine Mary and Joseph’s journey to Bethlehem. They move constantly through great difficulties.... Caesar’s demands and power; questionable taxes; no comfortable room any place; no rest; resorting to a box where animals eat for the birth of their child. In the fields, humble shepherds, lowly men in society, watch their grazing sheep. Suddenly, with great surprise! God’s messengers overwhelm the shepherds singing “Glory to God in the highest and Peace on Earth to all.”

Through these humble and challenging conditions, a child is born under the lowliest circumstances. The outcasts receive the announcement of great joy before anyone!! a King!! Messiah!! Lord!! Prince of Peace! Savior!! The humble shepherd brings the realization that “Baby Jesus” Is for ALL people and fills everyone with unconditional love, mercy, justice.

On our life’s journey, we experience unexpected turns and even unimaginable difficulties. In God’s wisdom, our world is never as planned. Daily, the outcasts and poor surround us. At this time of year, we sing the songs of Bethlehem in our comfortable surroundings. Yet, the most important announcement in the world was made to the poor, not “Caesars”. God announced the birth of.... Savior, Lord, Prince of Peace, the Messiah, a symbol for love and mercy for all of God’s people. The Baby was even found born in a place where animals eat, a manger, and wrapped in strips of cloth. As we celebrate this Christmas Eve, let our hearts turn to these humble beginnings and search for the deepest meaning of God among all of us and our lives in today’s world.

Glory to God in the Highest! And on earth, Peace to all.

Prayer: On this Christmas Eve, as the angel sang to the Shepherds, let us sing Glory to God. Take us away from the glitter, presents, the artificial Christmas! Let us Celebrate the Messiah’s Birth showing the unconditional love to all. Let us know the true peace that passes all understanding and keeps our hearts and minds in Christ Jesus.

*Betty McGinnis
Annapolis, MD*

Žalm 100

Milí bratři a sestry,

jsou znovu Vánoce. „Čas radosti, veselosti“, jak zpíváme v jedné naší vánoční písni. Měl by to být čas radosti a veselosti pro všechny. Ale co když není? Co když zrovna procházíme nějakým těžkým časem? Co když ani slavnostně prostřený stůl, nazdobený

vánoční stromeček a dárky pod ním nepomohou, abychom se dokázali radovat? Anebo, když to všechno už ani nedokážeme připravit. Odpověď můžeme slyšet v jedné další písni z našeho evangelického zpěvníku: „Chválit nepřestaň, ať se staň, co staň, lepšího nic není.“

Podobný motiv slyšíme i v žalmu 100, který začíná takto radostně:

„Hlahol Hospodinu celá země!“ Vyzývá nás, abychom radostně sloužili Hospodinu, který nás učinil, abychom mu vděčně vzdávali díky a vstoupili do jeho bran s chvalozpěvem. Je to píseň díkyvzdání, píseň poutníků, stojících před branami chrámu. Byla to zcela jistě i píseň celých generací poutníků před námi, našich předků a našich drahých. Dnes ji máme před sebou i my, se speciálním důvodem ke chvále, o nic menším, než je narození Pána Ježíše.

Snad se mnou budete mnozí souhlasit, že zpívat v chrámu spolu s bratry a sestrami, zvláště o Vánocích, je čistá radost. Pán Bůh neznámkuje náš zpěv, ani nás. Nevytýká nám, že jsme to někde trochu popletli. Vždyť nezpíváme pro sebe, nebo abychom byli obdivováni, ale k Jeho chvále. Písně a zároveň zpívané modlitby a chvály. A On nás odměňuje radostí, kterou jinde nenajdeme, radostí, která překonává smutek a strach. A proto zpívejme Hospodinu!

*Jiřina Mlýnková
Hrubá Vrbka, CZ*

Psalm 100

Dear brothers and sisters,

It is Christmas again. “A time of joy, merriment” as we sing in one of our Christmas carols. It should be a time of joy and merriment for all. But what if it isn't? What if we're going through a tough time?

What if even the festively laid table, the decorated

Christmas tree and the gifts under it do not help us to be able to rejoice? Or what if we are no longer physically able to prepare it all anymore. We can hear the answer in another song from our Protestant songbook: “Don't stop praising, no matter what happens, there is nothing better.”

We hear a similar motif in Psalm 100, which begins joyfully: “Sing to the Lord, all the earth!” He calls us to joyfully serve the Lord who made us, to give thanks to him with gratitude and to enter his gates with a song of praise. It is a thanksgiving song of pilgrims standing in front of the temple gates. It was certainly also the song of entire generations of pilgrims before us, our ancestors and our dear ones. Today, we have the same song before us, with a special reason for praise: nothing less than the birth of the Lord Jesus.

I hope many of you will agree with me that singing in the temple together with brothers and sisters, especially at Christmas, is pure joy. The Lord God does not grade our singing like in school, nor does he grade us. He doesn't blame us for making a little mistake somewhere. After all, we do not sing for ourselves, or to be admired, but to His praise. Songs, sung prayers and praises. And He rewards us with a joy that cannot be found anywhere else, that overcomes sorrow and fear. Therefore, let's sing unto the Lord!

*Jiřina Mlýnková
Hrubá Vrbka, CZ*

Překlady / Translations: Dora Tichá

Editor/Vydavatel, David Hancock

Grafická úprava / Graphic design: Kevin Miller